

ACC. N:R M. 9724: 1-3.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *P. A. Svensson*
Härad: *Oliva härad* Adress: *Fjörnarps*
Socken: ..... Berättat av: *olika personer ö. egen erfarenhet*
Uppteckningsår: *1945* Född år *1871* i *Stöja*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kryddat brännvin. 2-1-3.

L.M.F. 50.

M.9724:1.

Landskap: Skåne ..... Upptecknat av: R.A.Svensson .....
Härad: Olika härader ..... Adress: Tjörnarps .....
Socken: ----- ..... Berättat av: olika personer och egen erfarenhet .....
Uppteckningsår: 1945 ..... Född år 1871 i Höja .....

Kryddat brännvin: I allmänhet använde man malört. Man tog malörtskvistar med blad och ~~blomma~~ *knoppar* och stoppade ned på en flaska och slog brännvin på, ~~sen~~ som fick stå en tid och "träcka". För 50 år sedan eller kanske ännu längre tid tillbaka hände det icke sällan, att man lade en bit kamfert på en flaska och slog brännvin på och fick så "komfertbrännevin". Jag har frågat Tjörnarpsbor om andra växter, som användes, och fick då höra, att ibland lade man röllika (achillea millefolium) på en flaska och slog brännvin på. Några andra "kryddsaker" har jag mig icke bekant.

Brännvin har ju varit nyttigt till alltin^g ja, en person påstod under min barndomstid, att det var bra att dricka brännvinsgökar, ty därmed kunde man bota liktornar.

Då man använde malörtsbrännvin, fingo både blad och knoppar följa med i "nedre våningen." Jag såg en gång *(det var vid)* på *(en begraving)* i närheten av Ystad för 40 år sedan, huru gästerna, så snart de kommo in i sorgehuset, genast gingo

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9724:2.
Landskap: Skåne Upptecknat av: B. A. Ivensson
Härad: Olofs härad Adress: Tjörnarps
Socken: _____ Berättat av: Olofs personer ö. egen erfarenhet
Uppteckningsår: 1945 Född år 1871 i Flöjäs

fram till ett bord, där man hade tillräckligt med malörtsbrännvin och glas, och så fort vederbörande kunde svälja, togo de vardera två stora supar av det "kryddade." Att det skedde under hemska grimacer, säger sig självt, då ju malörtsbrännvin är något vedervärdigt att förtära. Att man i gästbuds-
huset gick så tillväga, berodde därpå, att gästerna skulle få magen riktigt iordningsställd, så att de skulle kunna taga duktigt åt sig utan att på nå-
got sätt må illa.

Klämsel, d.v.s ont i magen, var ju en så vanlig sjukdom, att icke så få män hade klämsel nästan dagligen, och mot klämsel var brännvin det bästa, som fanns. I synnerhet var malörtsbrännvin någonting underbart för fördri-
vande av klämsel.

"Komfertbrännevin" användes till att smörja sig med, då man t.ex hade värk. Jag minns dock, att personer i min hemtrakt någon gång talade om, att man för den eller den åkomman (jag minns inte vilken) "konnte ta en liden tår komfertbrännevin".

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9724: 3.
Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Svensson
Härad: Olufs härad Adress: Tjörnarp
Socken: _____ Berättat av: olika personer och egen
Uppteckningsår: 1945 Född år 1871 i Flöja

Mot åtskilliga djursjukdomar använde man brännvin. (vanlig^t brännvin) Blev en gris sjuk, så gav man honom en kaffegök. Man hade medicinen på en liten flaska. (Vanligen en ölbutelj). Så lade man grisen på ryggen och stoppade flaskans hals in i grisens mun. Jag såg en gång på medan en gris kurerades. Göken verkade ögonblickligen, ty grisen dog med detsamma. Han fick tydligen all medicinen ned i "vrångstrupen".

Då en ko hade kalvat, brukade man slå brännvin på en skiva grovt bröd och ge henne, (det gör man nog ännu), för att hon fortare skulle bli läkt. Kon tog med den största begärelse emot den av brännvin genomdränkta brödskivan.

Man ansåg, att brännvin hade en viss läkande inverkan på yttre sår och brukade gärna lägga i brännvin doppade linneremсор på sådana sår.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!